

Na co se máme těšit v příštím měsíci:

- Začátek nového školního roku a vše s ním související
- Adaptační kurzy 1. ročníků
- Akce z konce června, především:
- Dětský den na Nové Hospodě
- Oběd na závěr školního roku
- Aktivity EVVO
- a mnoho dalších akcí a aktivit

Jahody – ovoce červenové

Začínající léto si většina z nás nedovede představit bez jahod – těch krásných, červených, voňavých a božsky chutných plodů, jejichž sezóna právě začíná.

Jahody patří do Evropy už velmi, velmi dávno. Nejstarší fosilní nález, dokazující pradávno historii jahod, byl nalezen na území Polska a pochází z milióny let vzdáleného období miocénu. Z „novější“ historie je známo, že si na jahůdkách pochutnávali i obyvatelé starověkého Říma. První písemné zmínky o jahodách pocházejí z 9. století, kdy je popsal francouzský mnich Odo z Cluny. Ten je označil za „ovoce lásky“, protože podle něj měly podporovat plodnost a erotické touhy. Což je na mnicha jistě zvláštní a raději asi nepátrat po tom, jak k tomu přišel... ;-)

Pověra o těchto vlastnostech jahod je držela až do 18. století, kdy si je oblíbil francouzský král Ludvík XV. Ten je s oblibou dával svým milenkám jako symbol své náklonnosti a jako omluvu za své věčné nevěry. V té době už se v Evropě lesní jahody celkem běžně pěstovaly. Stále ale byly malé, relativně kyselé a ne moc výnosné. Navíc byl problém se skladovat a přepravovat. To všechno dělalo z jahod poměrně vzácnou a drahou pochoutku.

„Objevení“ Ameriky přineslo do Evropy řadu nových věcí – pozitivních, a jak už to bývá, i negativních. Ano, patřil k nim i kouření tabák, který si mohli indiáni klidně nechat pro sebe, ale z Ameriky pocházející brambory následně zachránily Evropu před hladomorem.

Další věc, dovezená z Ameriky, nás před hladomorem nezachránila. Ale umožnila nám pochutnávat si na velkých a sladoučkých jahodách. Z Ameriky byly totiž dovezeny jejich nové druhy, které tu do té doby nikdo neznal. Byly mnohem větší, sladší a plodnější než evropské lesní jahody. Radikální změna nastala v roce 1714, kdy zahradník francouzského krále Antoine Duchesne zkřížil jahodník virginický (*Fragaria virginiana*) s jahodníkem chilským (*Fragaria chiloensis*), pocházející původně z Jižní Ameriky. Výsledkem křížení byla nová odrůda jahody, která měla velké, červené a voňavé plody s ananasovou příchutí.

Nová odrůda dostala název jahodník velkoplodý (*Fragaria × ananassa*, *Fragaria ananassa* nebo *Fragaria × grandiflora*) a stala se základem pro moderní zahradní jahody, které se dnes pěstují po celém světě.

Zahradní jahody mají oproti lesním jahodám mnoho výhod. Jsou odolnější, plodnější a mají lepší chuť a vůni. Navíc se dají snadno šlechtit a křížit, takže existuje mnoho různých odrůd, vhodných do různých podmínek.

Zahradní jahody jsou také bohatým zdrojem vitamínů, minerálů a antioxidantů, které prospívají lidskému zdraví. Najdete v nich například draslík, zinek, hořčík, síru, vápník, ale i bor, fluor, kobalt či molybden. Navíc oproti ostatním druhům ovoce obsahují jen malý podíl přírodních cukrů. Dokonce mají prý i pozitivní účinky na tvorbu testosteronu a podporují krevní oběh v pohlavních orgánech. Takže onen na začátku zmiňovaný mnich z 9. století měl vlastně pravdu...

A jaké dobroty si z jahod můžeme připravit? Kromě různých druhů knedlíků třeba i následující, méně obvyklé dobroty:

Koláč s makovou šlehačkou a jahodami

4 vejce (žloutky a bílky zvlášť), 125 g krupicového cukru, 1 balíček vanilkového cukru, 130 g hladké mouky, 35 g rozpuštěného másla, Na makovou šlehačku: 20 g mletého máku, 3 lžice krupicového cukru, 100 ml mléka, 200 ml smetany ke šlehání, 500 g měkkého tučného tvarohu (ve vaničce), 2 lžice moučkového cukru. Na dokončení: 1 kg jahod, lístky čerstvé máty

Bílky vyšlehejte do řídké pěny, pak přidejte cukr a ušlehejte pevný sníh. Žloutky vyšlehejte s vanilkovým cukrem, pak je zašlehejte do bílků, zlehka vmíchejte prosátou mouku a rozpuštěné zchladlé máslo. Těsto rozetřete do pekáčku a pečte v troubě předehřáté na 180 °C asi 30 minut. Mák, mléko a lžici cukru pomalu svařte do husté kaše (pozor, aby mák neměl hořkou dochuť) a nechte vychladnout. Tvaroh prošlehejte se zbylým krupicovým cukrem. Šlehačku vyšlehejte dotuha a ke konci do ní zašlehejte moučkový cukr; množství upravte dle chuti. Nakonec zašlehejte tvaroh i mák (pokud máte šlehačku, nebojte se ho použít, šlehačka to ustojí a nespadne vám). Těsto prolijte. Třetinu jahod nakrájejte na kostičky, částečně rozmáčkejte a oslaďte dle chuti. Zbylé jahody nakrájejte na poloviny. Rozmáčkányými jahodami potřete spodní část korpusu. Na jahody navršte polovinu makové šlehačky, na ni pokrájené jahody a přiklopte druhou polovinou korpusu. Tu potřete zbylou šlehačkou a dozdobte jahodami. Dejte chladit. Podávejte ozdobené lístky máty.

Šťavnatý jahodový koláč

300 g jahod, 100 g cukru na prosypání jahod, 1 lžice solamylu, 200 g polohrubé mouky, 200 g hrubé mouky, 1/2 bal kypřicího prášku do pečiva, 180 g krupicového cukru, 1 vejce, 250 ml podmáslí, 125 ml oleje, tuk na vymazání plechu. Na drobenku: 250 g hrubé mouky, 100 g másla – chladného, nakrájeného na kousky, 250 g krupicového cukru

Jahody nakrájejte, prosypte cukrem a škrobem, aby pustily šťávu. Všechnu mouku prosejte s kypřicím práškem. V míse utřete cukr a vejce, vsypte prosátou mouku a vlijte podmáslí a olej. Zpracujte těsto. Plech vymastíte a vyložíte pečicím papírem; poté na něj rovnoměrně rozetřete těsto. Pokryjte jahodami. Troubu předehřejte na 220 °C, horkovzdušnou na 200 °C. Do mísy mezitím vsypte suroviny na drobenku a zpracujte pomocí prstů. Drobenkou rovnoměrně posypte koláč. Plech vložte na prostřední mřížku v troubě a pečte 30–45 minut (podle výkonnosti trouby) nebo dokud drobenka nezezlátne. Jak na tom těsto je, zrozněte tak, že do něj píchnete špejli – když na ní neuplne vlhké drobky, je koláč hotový. Skvěle chutná teplý, vlažný i studený.

Roláda s krémem z bílé čokolády a s jahodami

4 vejce (bílky a žloutky zvlášť), 4 lžice krupicového cukru, 1 lžička kypřicího prášku do pečiva, 4 lžice polohrubé mouky. Na náplň: 100 g bílé čokolády, 200 ml smetany ke šlehání, 400 g jahod, moučkový cukr (na poprášení)

Troubu včas předehřejte na 180 °C a plech potáhněte pečicím papírem. Žloutky prošlehejte s cukrem do světlé nadýchané pěny; trvá to asi 5 minut. Důkladně opláchněte metly a vyšlehejte dotuha sníh – když misku obrátíte vzhůru nohama, sníh z ní nevypadne.

Pak do žloutkové směsi střídavě vmíchejte mouku prosátou s kypřicím práškem a sníh z bílků; se sněhem pracujte velmi opatrně, aby neklesl. Těsto pak rozetřete na připravený pečicí papír, pracujte rychle, ale stále opatrně. Vložte do trouby a pečte asi 7–10 minut do světle zlatavé barvy. Roládu raději vytáhněte o pár minut dříve než později – když se přepečte, jde špatně rolovat. Roládu ihned po vytažení z trouby překlote na čistou utěrku, stáhněte z ní pečicí papír a zarolujte od delší strany do utěrky. Nechte vychladnout. Mezitím připravte krém. Čokoládu nalámejte do kastrůlky, přilijte smetanu a na mírném plameni zahřívajte do rozpuštění. Nechte v lednici vychladit (několik hodin, klidně i přes noc). Čokoládovou smetanu pak vyšlehejte na nadýchaný krém (podle chuti můžete dosladit). Jahody opláchněte, odstopkujte, osušte a nakrájejte na plátky. Roládu opatrně vybalte z utěrky, potřete krémem, pokladte jahodami a zpátky zarolujte. Poprašte moučkovým cukrem.

Francouzský jahodový moučník

Na piškotový korpus: 4 vejce, 4 čajové lžičky cukru moučka, 4 polévkové lžice polohrubé mouky, špetka soli. Předehřejte si troubu na 170 °C. Do mísy pak nasypejte cukr a žloutky a ušlehejte pěnu. Následně vyšlehejte tuhý sníh z bílků a špetky soli. Pak do žloutkové pěny s cukrem po malých dávkách vmíchejte prosátou mouku. Nakonec přidejte tuhý sníh, který je nutný promíchat jen zlehka. Následně hotové těsto nalijte na plech (o rozměrech asi 25×35 cm) vyložený pečicím papírem a vložte do trouby. Pečte dozlatova, asi 20 až 25 minut. Mezitím si připravte krém: vyšlehejte 1 kelímek šlehačky s 250 g měkkého tvarohu a 3 balíčky vanilkového cukru do pěny, dejte vychladit. Tento krém rozetřete na zchladlý korpus, navrch naskládejte kousky jahod (pěkně jeden vedle druhého) a postříkejte rozpuštěnou hořkou čokoládou.

Dobrou jahodovou chuť Vám přeje Slávka Michálková

Odborné informace o jahodách převzaty z: <https://www.priroda.cz/clanek/jak-se-z-malych-lesnich-jahod-staly-velke-zahradni-jahody/>

Minialmanach Vydání 6 Ročník XIV Červen 2026

SZŠ a VOŠZ Plzeň
Karlovarská 99
323 00 Plzeň

www.zdravka-plzen.cz
zdravka@zdravka-plzen.cz

Redakce:

Mgr. Ladislava Mutinská
Ing. Jaroslava Michálková

mutinska@zdravka-plzen.cz
michalkova@zdravka-plzen.cz

☎ 378 015 121

VDYDÁNÍ

6

ČERVEN
2026

STŘEDNÍ ZDRAVOTNICKÁ ŠKOLA
A VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA
ZDRAVOTNICKÁ PLZEŇ

Minialmanach

Slovo úvodem

Červen – poslední měsíc školní, první letní.

Pátrám, proč se jmenuje právě „červen“, co má společného s barvou červenou – a ejhle:

Podle starých domnění, jak píše Josef Jungmann ve svém Slovníku českoněmeckém, „od červenosti anebo červův, kteříž toho měsíce obzvláště na stěpích a ovoci škody činí“ nebo „od červenosti, že se v něm ovoce červená“. Podle J. Rostařínského (Józef Rostařínski (1850–1928) – významný polský botanik, profesor na Univerzitě Jagielloňské v Krakově a průkopník floristiky) název měsíce vznikl z toho, že je to doba "červů" (larev) včelích. (I Poláci totiž nazývají tento měsíc czerwiec.) A aby se to nepletlo – nebo ještě více poptelo – Karel Jaromír Erben odvozoval pojmenování od právě kvetoucí červené šípkové růže. Je těžko určit, která etymologie je pravá. Tak si dovoluji přidat svůj názor:

Napadá mě, že by červen mohl být pojmenován podle červenek. Ano, mám na mysli ty roztomilé zvědavé ptáčky s výrazně rezavočervenou náprsenkou, kteří k vám – zejména v městském parku – dokáží přiskákat až na dosah ruky. Červen je jejich měsíc. Červení sameček prozpěvuje od časného rána do pozdního soumraku, bývá posledním pěvcem v temném lesním zákoutí. Vždycky mám dojem, že usínajícímu lesu procitěně zpívá tichou ukořelbavku...

Červen – poslední měsíc školní, první letní, snad proto tak kouzelný. Obloha barvy pařížské modří se klene nejen nad Paříží, ale i nad Plzní, nad lesy, poli, i nad tou nejzapadlejší vesničkou. Lehounký teplý vánek přináší vůně, které jindy než v červnu nepotkáte; mísí se v nich posečené seno a dozrávající jahody spolu s pivoňkami, kvetoucím černým bezem a prvními poupaty růží. O nos vám může zavazit i prach polní cesty... a to je přeče předzvěst prázdnin, nekonečné svobody a dlouhého putování.

Takhle nádherný červen je – skrývá v sobě příslib krásných letních dní, temných nocí s příchutí borůvek a vlahých jiter, kdy se paprsky slunce lámou v kapičkách rosy... Ovšem červen umí i pořádně zahromovat nebo proplakat pár dní v jednom kuse! Ale i to k životu patří – vždyť bychom si těch slunečných dní vůbec nevážíli, kdyby bylo pořád jen krásně. A příroda bez vláh? To je už jiná (smutná) kapitola... Pro to všechno je červen nezapomenutelný. Je to most mezi tím, co bylo, a tím, co teprve přijde. Nese v sobě lehkost i tíhu, konec i začátek, obyčejnost i zázrak. Stačí se jen na chvíli zastavit, zavřít oči a nechat ho na sebe tiše promluvit.

A pak – jako by někdo mávl křídly – se všechno rozplyne v prvním prázdninovém ránu. Jen vzpomínka na ten zvláštní, měkký čas zůstává v nás...
Krásný zbytek školního roku – Slávka Michálková

toto vydání

Máme radost z ocenění	Str. 1
Stínování odborníka	Str. 2
Slavnosti vyřazení	
Latinu čekají změny	
Pozvání paní ředitelky	Str. 3
Jahody – ovoce červenové	Str. 4

Máme radost z ocenění!

Dne 3. 6. 2026 jsme na Krajském úřadě Plzeňského kraje převzali Zvláštní cenu náměstka hejtmana pro oblast IT v soutěži o nejlepší webové stránky organizací Plzeňského kraje.

Porotu zaujal především náš AI asistent na webových stránkách školy, který pomáhá uchazečům, studentům, rodičům i široké veřejnosti rychle najít potřebné informace.

V jubilejním 10. ročníku soutěže byly hodnoceny mimo jiné přehlednost webu, uživatelská přívětivost, grafické zpracování, bezpečnost, fungování na mobilních zařízeních i připravenost pro moderní vyhledávače a nástroje umělé inteligence.

Děkujeme všem, kteří se na rozvoji našeho webu podílejí. Toto ocenění je pro nás potvrzením, že moderní technologie mají ve vzdělávání své místo a mohou usnadnit komunikaci i přístup k informacím.

PaedDr. Tomáš Uič, MBA

AI ASISTENT

Na fotografii z předání Mgr. Jiřina Uhrová, Ed.D. - ředitelka školy, PaedDr. Tomáš Uič, MBA – zástupce ředitelky školy pro VOŠ

Stínování odborníka

Další ohlasy žáků na tento zajímavý projekt – pokračování z květnového čísla Minialmanachu

Tereza Seemanová, 4 BPS – FN Motol, perfuzionista

Mé stínování odborníka bylo zaměřeno na činnost úseku perfuziologie a technické zajištění mimotělního oběhu při kardiokirurgických operacích. Hlavním bodem programu byl kombinovaný výkon, při kterém byla provedena plastika dvojčipé (mitrální) i trojčipé (trikuspidální) chlopně spolu se zmenšením ouška levé síně jako prevencí vzniku trombu. Celým procesem mě provázela perfuzionista Lukáš, který mi poskytl odborný výklad k funkci přístroje pro mimotělní oběh (ECC). Tento systém během operace přebírá funkci srdce a plic, což umožňuje operatérům pracovat přímo na srdečním aparátu. K pohonu krve byla v tomto případě využita centrifuga (odstředivé čerpadlo), u které mi bylo vysvětleno, že je krevním elementům šetrnější než klasické rotační pumpy a snižuje riziko hemolýzy. Během výkonu mi byla rovněž podrobně vysvětlena kardioplegie, tedy aplikace speciálního plegického roztoku, který zajistí řízené zastavení srdeční činnosti a zároveň chrání myokard před ischemickým poškozením. Sledovala jsem monitoring pacienta na oběhu, zejména udržování krevního tlaku, tělesné teploty a pravidelné kontroly parametrů vnitřního prostředí pomocí krevních plynů. V rámci stáže jsme také probrali problematiku mimotělní membránové oxygenace (ECMO), která slouží k dlouhodobé podpoře u kriticky selhávajících pacientů. Byly mi vysvětleny zásadní rozdíly mezi dvěma typy zapojení. VV-ECMO (veno-venózní) typ se využívá při izolovaném selhání plic, kdy přístroj krev okysličuje, ale srdce pacienta ji musí samo rozvádět do těla. VA-ECMO (veno-arteriální) typ se pak používá při selhání srdce i plic, kdy přístroj krev nejen okysličuje, ale pod tlakem ji vrací do tepenného systému, čímž mechanicky podporuje krevní oběh. Celá stáž byla díky ochotnému a profesionálnímu přístupu perfuzionisty Lukáše velmi přínosná, neboť mi umožnila pochopit komplexní zajištění pacienta na rozdíl mezi krátkodobou a dlouhodobou mimotělní podporou. Z mé zkušenosti musím vyzdvihnout ochotu a vstřícnost celého týmu na operačním sále – umožnilo mi to příjemný pobyt v tomto prostředí. Stáž pro mě byla významným přínosem pro pochopení využití technologie mimotělního oběhu při náročných operacích v oblasti kardiokirurgie

mohl absolvovat právě zde díky programu „Stínování“ a budu na ni vzpomínat jen v tom nejlepším.

Julie Boltíková – 4 APS, operační sály, perioperační sestra, nemocnice Stod

Moje jednodenní stáž se konala v nemocnici ve Stodě. Od samého příchodu jsem zaznamenala, jak moc vstřícný kolektiv tato nemocnice má. Ráno jsem byla přiřazena na gynekologické a porodní sály.

Sály jsou dva – jeden menší, určený pro drobné výkony, jako jsou potraty či zavedení nitroděložního tělíska, a druhý větší, určený pro rozsáhlejší operace, například mimoděložní těhotenství nebo hysterektomii. Měla jsem možnost vidět pouze jednu naplánovanou velkou operaci – hysterektomii. Na sále jsem po celou dobu sledovala jak prací chirurgů, tak práci sestry. Dokonce jsem měla možnost z velmi malé vzdálenosti pozorovat celé operační pole a jednotlivé postupy. Po dokončení operace mi paní doktorka popsala vyjmutý orgán a vysvětlila, co přesně bylo provedeno.

Po krátké pauze mi perioperační sestra znovu předvedla všechny nástroje a postupy příprav. Musím říct, že sestřička své práci opravdu rozuměla a byla během operace vždy o krok před lékařem. Později jsem s paní doktorkou a sestřičkou ještě navštívila oddělení, kde řešily prolaps dělohy u jedné pacientky. Paní doktorka byla velmi pečlivá a empatická.

Zjistila jsem, že zdravotnický personál v menší nemocnici má nejen mnoho zkušeností, ale také obrovskou empatii vůči pacientům a perfektní přístup. S klidným srdcem mohu říct, že pracovat v malé nemocnici by mi vyhovovalo, protože je zde větší klid než ve větších nemocnicích. Jsem vděčná za tuto příležitost, protože práce perioperační sestry je opravdu krásná, zajímavá a inspirativní. Děkuji Stodské nemocnici a paní učitelce za umožnění této stáže a za ochotu, se kterou se mi během ní věnovali.

Věříme, že díky tomuto projektu se podařilo podpořit žáky v jejich studijní cestě, posílit jejich motivaci a pomoci jim úspěšně zvládnout nároky profesního vzdělávání.

Připravila: Mgr. Martina Lísková

Slavnosti vyřazení

Noví absolventi střední i vyšší školy vykročili do zdravotnického světa

Předně je třeba říci, že obě letošní slavnosti vyřazení se konaly v pěkném sále SOU na Vejprnické ulici v Plzni. Protože je sál pro množství našich absolventů jak střední, tak i vyšší školy prostě malý, obě slavnosti musely proběhnout „dvoukolově“. Ale podařilo se a všichni rodiče lomeno hosté se nakonec do sálu vtěsnali, aby byli svědky tak významného kroku v životě svých blízkých.

Vyřazení střední školy proběhlo 5. 6. a kromě vedení školy v čele s paní ředitelkou Mgr. Jiřinou Uhrovou, Ed.D. a zástupkyněmi Mgr. R. Felzmannovou a Mgr. N. Peleškovou se akce účastnil za KÚ PK Ing. Vladimír Kroc, jako zástupce zřizovatele. Ze sociálních partnerů školy se za Nemocnici Privamed zúčastnila ředitelka ošetrovatelské péče PhDr. Jana Šindelářová, za Mulačovu nemocnici hlavní sestra Bc. Edita Krňoulová.

Studenti ze sedmi maturujících tříd poděkovali svým učitelům, konkrétně Mgr. Monice Kolorosové (4. APS), Mgr. Věře Zapletalové (4. BPS), Mgr. Václavu Hasemu (4. ZDL) v první skupině a Mgr. Markétě Brichové (4. CPS), Mgr. Lence Heydukové (4. DPS), Mgr. Tereze Plačkové (4. LAA) a Mgr. Nadě Peleškové (4. MSR) ve skupině druhé oné dvojkolové slavnosti.

Velmi emotivní atmosféru celé akce uzavřelo nesmělé, nehluché, zato velmi pohnuté „Teneo ac memoro“, tedy „Budu si pamatovat“ na slova Florence Nightingale, ačkoli při návěku studenti připravovali bouřlivý pokřik plný radosti nad koncem školy. Tak to bývá...

Vyšší odborná škola vyřazovala své absolventy, od teď diplomované specialisty, 22. 6. V sále na Vejprnické bylo víc než plno. Již v prvním kole se lidé taktak vtěsili do sálu. Zájem byl obrovský, celkově minimálně 750 lidí! A to nemluvíme o množství zmínek na sociálních sítích. Takže propagace školy skutečně ve velkém měřítku. A akce se opět podařila.

Za vedení školy vystoupil vedle paní ředitelky její zástupce pro VOŠZ PaedDr. Tomáš Ulč, DiS, MBA. Hosty byli za Fakultní nemocnici Plzeň náměstkyně pro ošetrovatelskou péči Ing. Andrea Mašinová, Ph.D., DBA, LL.M., za EUC kliniku Plzeň hlavní sestra Mgr. Adéla Burešová a vedoucí kanceláře ředitelky EUC kliniky Plzeň Vlastimil Schilling, DiS (mimořádně celkem nedávny absolvent naší školy).

Na poděkování studentů svých studijních skupin odpovídali Mgr. Dana Koftunová (3. ADV), Mgr. Nina Ščěrbová (3. BDV), Mgr. Et Bc. Jana Jiroutová, MBA a Mgr. Blanka Svatoňová (3. DFA) v prvním kole a Mgr. Lucie Hořáková (3. DDS), Paed Dr. Tomáš Ulč, DiS, MBA (3. DNT), Bc. et Mgr. Ladislava Beláková (3. DVK) a Mgr. Jiřka Havláňová (3. SOP) ve druhém kole slavnosti. Svými osobitými vřelými projevy velmi přispěli k vytvoření vřelé atmosféry, kterou si rodiče i studenti loučící se se školními léty budou jistě dlouho pamatovat.

Akce jako je vyřazení absolventů stojí nemalé finance a mnoho úsilí, ale osloví obrovské množství lidí. Lidí, kteří si zaslouženě přejí vidět zhmotnění svého úspěchu. Úspěchu, jakých v životě není zas tak mnoho.

PhDr. Ilona Gruberová, Ph.D., organizátor akce

Pozvání od paní ředitelky

Slavnostní ukončení školního roku spojené s obědem proběhne ve čtvrtek 25. června od 12.30 hodin v restauraci Kalikovský mlýn

NAŠE ZDRÁVKA

Latinu na zdravotnických školách čekají změny

V rámci Asociace učitelů středních škol ČR se již asi rok konstituovala předmětová komise latinářů napříč středními zdravotnickými školami z Čech. Dne 11. 6. 2026 se na půdě 2. lékařské fakulty UK v Praze uskutečnilo první „neonline“ setkání většiny účastníků. A bylo velmi plodné. Vedle kolegů z 2. LF, kteří de facto tuto aktivitu iniciovali, jmenovitě PhDr. Elišky Králové, Ph.D., Mgr. Hany Veselé a Mgr. Zdeňka Zárybnického, zde byly Mgr. Lenka Březíková (Zlín), PhDr. Ilona Gruberová, Ph.D. (Plzeň), Mgr. Ladislava Našincová (Ústí nad Labem), PhDr. Lada Stuchlá (Kladno), Mgr. Iva Štixová (České Budějovice).

Výsledkem bylo nejen zřízení společné pracovní skupiny, ale i usnesení o změně tematického plánu výuky odborné latinské terminologie. Výuka má akcentovat slovtvorbu, a to latinskou, stejně jako řeckou. To znamená hned od září preferovat s ohledem na názvy disciplín, orgánů a jejich nemocí řeckou terminologii stejně jako s ohledem na základní, ale hned i odvozené základní anatomické pojmy terminologii latinskou. Naopak učivo o větě i většina skloňovaných tvarů, včetně aktivního tvoření předložkových vazeb, bylo odsunuto jako nedůležité.

V pracovní skupině se rovněž hodnotily učební texty. Bude zřízeno společné úložiště moderních, a tedy vyhovujících materiálů, snad včetně textů z nemocniční praxe (problém GDPR). Velký důraz byl kladen na využívání počítačových her ve výuce, ačkoli je to vzhledem k časové dotaci předmětu věc velmi náročná.

Hlas lékařů, který nám zprostředkovala 2. lékařská fakulta, jednoznačně volá po posílení znalostí názvosloví u středního zdravotnického pracovníka. Věřím, že jim dokážeme vyhovět.

PhDr. Ilona Gruberová, Ph.D.

Nebeská podívaná

Podívejte se na západ. Ve večerních hodinách 8. a 9. června se Venuše a Jupiter ocitly zdánlivě ve vzdálenosti necelé 2 stupně od sebe – jen o málo víc než šířka malíčku na natažené ruce. Tak blízko, že obě planety zachytíte naráz do jednoho zorného pole triedru.

Tato konjunkce – tak astronomové říkají jevu, kdy se dvě nebeská tělesa na obloze zdánlivě přiblíží – bude na severní polokouli nejtěsnějším setkáním Jupiteru a Venuše až do konce roku 2028.

Venuše je nejjasnější planetou noční oblohy, Jupiter jí šlape na paty. Obě najdete pouhým okem – pokud bude přát počasí. Navíc nemusíte čekat na hluboký soumrak: planety se objevují krátce po západu slunce, a právě zapadající slunce poslouží jako navigační vodítko.

Jupiter a Venuše se objevují společně na západní obloze podél pomyslné šikmé čáry, které se říká ekliptika. Je to obloukovitá dráha, po níž se zdánlivě pohybují slunce i všechny planety – zhruba od východu k západu. Konjunkce jsou možné právě proto, že se všichni naši sousedé ve Sluneční soustavě pohybují po této rovině různou rychlostí a čas od času se na obloze „dohoní“.

Ve večerech 8. a 9. června planety Venuše a Jupiter zdánlivě sledovaly Slunce, jak zapadá na západě. Nad západním obzorem zůstaly viditelné asi dvě až dvě a půl hodiny po západu.

Venuše a Jupiter jsou sice hlavní hvězdy večera – ale stočíte-li pohled jen kousek níž, zahlédnete i Merkur. Tato nejrychlejší planeta sluneční soustavy obíhá nejbližší slunci a obvykle ji přezáří jasná zář naší hvězdy. Nyní se ale blíží ke své největší elongaci 15. června, tedy k okamžiku, kdy je od slunce nejdál a tím pádem nejlépe viditelná.

Konjunkce vám poslouží i jako navigační bod k dalšímu oblíbenému cíli: souhvězdí Blíženců. Planeta dvojice se během konjunkce objeví těsně vedle Polluxu a Castoru, dvou nejjasnějších hvězd tohoto souhvězdí. Celé souhvězdí bývá kvůli světelnému znečištění těžko rozeznatelné, ale Pollux a Castor září natolik výrazně, že je uvidíte i z měst a předměstí. Využijte příležitosti – toto zimní souhvězdí bude po červnu stále hůř viditelné.

Jak bude měsíc plynout, Venuše a Jupiter zůstanou zarovnané na obloze, ale začnou se od sebe vzdalovat. Jupiter se bude směřem k obzoru čím dál víc přibližovat k Merkuru a Venuše se objeví o něco výš na obloze.

16. června se k podívané přidá další úkaz. Úzký srpek měsíce se zasune zhruba mezi Merkur a Jupiter. Následující noc bude těsně vedle Venuše, asi 2 stupně od ní.

Ke konci měsíce, od 23. do 26. června, se Jupiter a Merkur ocitnou ve vzdálenosti zhruba 4 stupně od sebe. Venuše mezitím zamíří k souhvězdí Lva – nejsnáze ho poznáte podle charakteristického srpu hvězd připomínajícího obrácený otázník. A právě tam na vás čeká další letní konjunkce: počátkem července se Venuše přiblíží k Reguluvi, nejjasnější hvězdě Lva.

Mimořádný snímek se v předvečer maxima podařilo zachytit panu fotografovi Oldřichu Špůrkovi, který večer 8. června 2026 zachytil obě tělesa přímo nad historickým centrem Prahy. „Planety se v tomto období na obloze postupně přibližovaly, přičemž nejmenší úhlová vzdálenost nastane právě 9. června, kdy budou od sebe vzdáleny přibližně 1,6°. Přestože se na obloze jeví jako velmi blízké, ve skutečnosti je mezi nimi obrovská fyzická vzdálenost v řádu stovek milionů kilometrů,

Připravila Ing. Jaroslava Michálková

Zdroj: https://www.idnes.cz/technet/vesmir/konjunkce-venuse-jupiter-nad-prahou-cerven-2026.A260609_114957_tec_vesmir_vanky

Čerunová příloha

Chvála kopretinám

Znalci rostlinné říše dali kopretině bílé honosné jméno *Chrysanthemum*. Už v 19. století jí však Jan Svatopluk Presl*) vtiskl jméno české – kopretina. A právem mu za to náleží dík, neboť zvolil pojmenování nejen přiléhavé a zvukné, ale i něžně krásné, stejně jako květ sám. V očích vědců je kopretina vytrvalou bytostí, dorůstající dvaceti až osmdesáti centimetrů, a po celé léto – od máje až do října – štědře rozvíjí své květy.

Lidé jí dali i jiná jména: svatojánské kvítko, jánské kvítí, husička, čáp či sluněčko... jako by ani jedno nedokázalo plně obsáhnout její půvab.

Není to však jen květina krásná avlivdná – je i podivuhodně hovorná. Nejraději bývá mezi svými, v hustých houfech, a přitom se nebrání společnosti jiných květů. Naopak – svou zářivou bělostí rozjasňuje pestré letní koberce, jaké dokáže utkat jen slunce nad lukami a stráněmi.

Občas se stane, že kopretina stojí sama. Avšak jen na nějaký čas – do příštího léta, než k ní zase přijdou její bílé družky.

Nejlépe je jim pospolu. Jedna ke druhé sklání zlatý střed lemovaný bílými paprsky, kolébají se v dechu vánku a zrcadlí světlo toho věčného dárce života – Slunce.

O čem si šeptají? To zůstává tajemstvím.

Chválit kopretiny znamená chválit léto samo – slunce, vítr i déšť, a především život. Kdyby mělo počínající léto svůj erb, mohla by na něm být vyobrazena právě kopretina.

Až příště natrháte náruč těchto bílých květů, pokloňte se jim v tiché úctě – vždyť kopretiny jsou prostě krásné (a má je v oblíbě i náš kocour – viz foto ►▲).

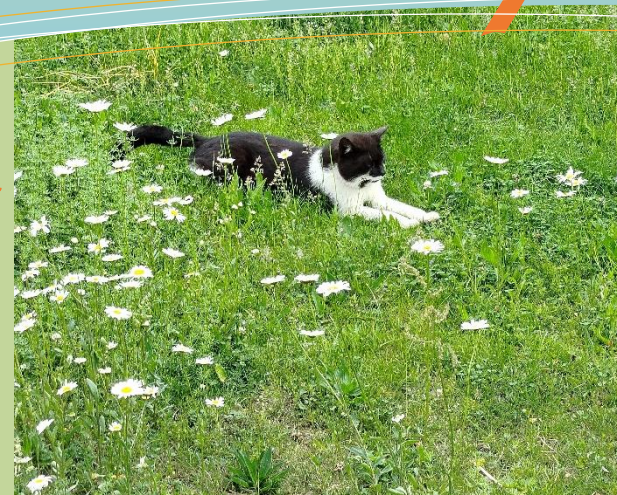
*) Jan Svatopluk Presl (1791 – 1849) byl český vysokoškolský pedagog, profesor zoologie a mineralogie na Karlo-Ferdinandově univerzitě v Praze a jeden z nejvýznamnějších českých přírodovědců 19. století. Spoluzakládal českou a odvozeně i slovenskou odbornou terminologii mnoha vědních oborů, zejména pak mineralogie, chemie, zoologie a botaniky.

Z preslovských jmen botanických i dalších zůstala živá naprostá většina (třeba právě kopretina, ale i kukuřice či bledule, lebeda, šťovík a další). Některá se již nepoužívají nebo se změnila – pepřika na paprika, dhubanka na kropenáč, šišvorec na puškvorec...

Presl pojmenoval i mnoho živočichů: tuleně, vorvaně, lachtana, bobra, dikobraza, zebra, mrože nebo hrocha. Je autorem českých a slovenských názvů pro větší počet chemických prvků, například draslík, kyslík, vápník a také pro minerály cínovec, kazivec a živec.

Je mi jasné, že už se všichni vidíte na prázdninách, a já Vás tady poučuji... Příště s polepším.

Vaše Slávka Michálková

čtete ještě...

Po roce...	Str. 1
Absolutoria DVS	Str. 2
Absolutoria DVS	
Projekt Erasmus+	Str. 3
Nebeská podívaná	Str. 4

Po roce se k nám opět zatoulal VLK...

... čímž nemyslím majestátního krále našich lesů, ale samozřejmě píši o dalším pokračování tvůrčí literární soutěže, která je pojmenována zkratkou VLK, což „v překladu“ znamená Veleslavinské literární klání.

Letošní setkání se uskutečnilo již potřetí, a naši školu reprezentovaly talentované básničky Alena Hahnová, Eliška Fenclová, Eliška Křivánková, Anna Glazerová a Natálie Nováková, která získala Cenu poroty za báseň Podobnost.

Velká gratulace patří také naší kolegyni Jaroslavě Michálkové. Slávku jsem již dlouhá léta přemlouvala k zveřejnění její úžasné tvorby, což se mi až letos konečně podařilo. Originální verše jí zajistily vítězství v VI. kategorii (autoři z řad učitelů ZŠ a SŠ) a ve „Sborníku vítězných prací z literární soutěže“ byla uvedena báseň Geniální dítě ze sbírky Zbýrka.

Členové poroty ocenili především její originalitu myšlenek, práci s jazykem, rytmikou a vtipným emocionálním dopadem.

A já jen mohu na závěr dodat, že jsem nesmírně ráda, že kolegyně inspiruje ostatní žáky i studenty, a především skvěle reprezentuje naši zdravotku.

Mgr. Ladislava Mutinská

Foto: Eliška Křivánková a Ing. Jaroslava Michálková

Předání ocenění v aule Pedagogické fakulty:
▲▲ Natálie Nováková a Eliška Křivánková
▲ Natálie Nováková přebírá svoji cenu
◀ Ing. Jaroslava Michálková

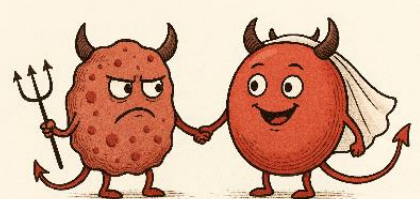

Absolutoria diplomovaných všeobecných sester – den, na který se nezapomíná

Absolutoria patří k těm okamžikům, které v sobě nesou směs napětí, očekávání i radosti. Pro naše studenty představují symbolické uzavření jedné náročné kapitoly a zároveň otevření té další – profesní.

Zkušební dny přinesly soustředění, někdy i ticho, přerušované jen pomyslým „listováním“ v myšlenkách a hledáním správných odpovědí. Vedle odborných znalostí se však naplno projevila také lidskost – schopnost zvládnout stres, zachovat klid a jít dál.

A právě mezi těmito vážnými chvílemi se objevovaly momenty, které dokázaly napětí odlehčit a vykouzlit úsměv nejen na tvářích studentů, ale i členů komise. Humor, často nenápadný a laskavý, se stal vítaným spojencem ve chvílích nejistoty. Když bylo třeba napovědět, zazněly i takové obrazy – například že: trombus, který se utrhne, je vlastně takový „zlý nápadník“, který se po „svatbě“ přejmenuje a říká si embolus.

Tyto drobné momenty připomněly, že i ve vysoce odborném prostředí má své pevné místo lidskost, nadhled a úsměv. Možná právě díky nim se podařilo zvládnout i ty nejnáročnější otázky.

Anebo když student při otázce na jednu ze základních metod získávání informací o pacientovi zaváhal, zkoušející ho s úsměvem navedl slovy: „Kouknu a vidím... jsi drzý čert.“ Správná odpověď – observace – se tak ukryla v lehce pohádkové nápovědě.

Absolutoria diplomovaných všeobecných sester (pokračování ze str. 2)

Všem absolventům přejeme, aby si do své další praxe odnesli nejen znalosti a dovednosti, ale také schopnost zachovat si klid, empatii a zdravý humor. Protože právě tyto kvality dělají z dobré sestry šestru výjimečnou.

PhDr. Hana Hrachovcová

Projekt Erasmus+, Badalona, Španělsko

Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

V dubnu se studenti a pedagogové SZŠ a VOŠZ Plzeň zúčastnili mezinárodní mobility ve španělské Badaloně v rámci projektu Erasmus+ „Enriching the Resources and Protect the Environment“. Společně s partnery ze Španělska, Portugalska, Maďarska a Turecka se věnovali tématům ochrany životního prostředí, udržitelného rozvoje a zdravého životního stylu.

Součástí programu byla aktivita „Wise Eating“, zaměřená na význam lokálních a sezónních potravin pro zdraví člověka i životní prostředí. Studenti SZŠ a VOŠZ Plzeň vytvořili reprezentativní vzdělávací video představující lokální a sezónní produkty v České republice. Video vynikalo odborným obsahem, kreativitou i kvalitním zpracováním a získalo pochvalu od ředitelky školy.

Projekt přispěl k rozvoji odborných, jazykových a digitálních kompetencí studentů, podpořil mezinárodní spolupráci a umožnil sdílení zkušeností mezi partnerskými školami. Odkaz na video je dostupný v BIO na Instagramu školy.

Mgr. Nina Ščerbová
PaedDr. Tomáš Ulč, DiS., MBA

Na úplný závěr:

K červnu, šestému měsíc v roce se vztahuje jedna z nejznámějších pranostik vůbec, aneb Medardova kápě, čtyřicet dní kape. Čeká nás ovšem také letní slunovrat, Svatojánská noc a nejdelší den v roce. Pojďte se ponořit do voňavého světa červnových pranostik!

Jistou dobu prý červny bývaly dokonce tři: současný květen býval červen menší, následoval červen veliký a pak konečně obyčejný červen, tedy dnešní červenec. Jindy se o červnu a červenci mluvilo jako o prvním a druhém červnu či menším a velkém červnu. Dovedete si představit ten zmatek, kdyby se neustálily dnešní názvy?

Červnové pranostiky se točily hlavně kolem tří svatých: svatého Víta (15. 6.), svatého Aloise (21. 6.) a svatého Jana Křtitele (24. 6.). Už na přelomu května a června ale přicházel svatý Fortunát (1. 6.) a s ním takzvané fortunátské jaro. S pravděpodobností výskytu 70 % dodnes nastává v první červnové dekádě, obvykle mezi 28. květnem a 5. červnem, a přináší nejenom citelné oteplení, ale i málo srážek. Hovoří o tom několik pranostik:

O svatém Fortunátu kapka deště má cenu dukátu.

Na svatého Antonína (3. 6.) broušení kos započíná.

O svatém Norbertu (6. 6.) chladno jde už k čertu.

Jenže uteče pár dní a všechno je jinak: přicházejí totiž svatovítské deště, tedy období, kdy do Evropy začíná pronikat vlhčí mořský vzduch. Pravděpodobnost výskytu je opět vysoká, až kolem 70 %. Nejznámější jsou pranostiky o svatém Medardovi (8. 6.):

Medardova kápě, čtyřicet dní kape.

Jak na Medarda prší, tak šest neděl dešť se vrší.

Jasný den na Medarda tiší rolníkovo naříkání.

Na jakou notu Medard zahraje, na tu se bude celý měsíc tancovat.

Pláče-li Medard, i ječmen zapláče.

Svatý Vít dává trávě pít.

Koncem měsíce sice červen přináší již letní teploty, ale přerušují je náhlé letní bouřky a krupobití. Prudké bouřkové srážky pak přinášejí nebezpečí povodní. Jaké pranostiky se zmiňují o bouřkách? Například:

Jak se v červnu měsíc plní, náhlých bouřek moc se vlní.

Když v červnu severní větry vějí, tu se bouřky opozdělí.

Letní bouřky při úplňku měsíce, znamenají dešť dalece.

Tak jak na svatého Medarda bouří, tak se celý měsíc po tom bouřky souží.

O svatém Barnabáši (11. 6.) bouřky často straší.

Svatá Tonička (12. 6.) mívá často uplakaná očička.

Nevyzpytatelnost pranostik potvrzovala jedovatá průpovídka Netřeba v červnu o dešť prositi, přijde, jak začne kositi. Po svatovítských deštích totiž přichází sušší období, a to kolem svatého Aloise (21. 6.) a někdejšího svátku Deseti tisíc rytířů a Pavla z Noly (22. 6.). Co o něm říkají pranostiky?

Na svatého Aloise poseč louku, neboj se.

Na Deset tisíc rytířů desetitisíckrát deset tisíc kapek.

Svatý Pavel z Noly zaplavuje štoly.

Všimněte si slunce na obloze: v týdnu mezi 13. až 19. červnem vychází nejdřív a zapadá nejpozději. Když k tomu připočtete ještě dobu svítání a soumraku, vyjde vám kratičká noc, která má sotva čtyři hodiny. Pranostiky přecházejí letní slunovrat, jedinou výjimkou je stará moudrost, *Jaký je slunovratový úplněk, tak se bude v létě sušit.*

Ve Švédsku, kde dlouhé dny a bílé noci nabízejí možnost nepřetržitých oslav několik dní a nocí v kuse, je Letní slunovrat (Midsommar) nejenom největší letní oslavou, ale dokonce i státním svátkem. U nás se slaví spíš Svatojánská noc, tedy magická noc před svátkem sv. Jana Křtitele (24.6.). Platí pro ni ale totéž, co pro severský Slunovrat: nezadaným dívkám, které si tuto noc nasbírají devatero kvítí a dají si je pod polštář, se ve snu zjeví jejich nastávající. Magickou noc a svátek všech Janů měli naši předkové spíš než se zasněnými dívkami spojené s takzvanými Svatojánskými dešti. Obvykle mezi 24. a 27. červnem do našich zeměpisných šířek opravdu zasahují první vlny monzunových dešťů, a to samozřejmě pranostiky nemohly nechat bez povšimnutí:

Svatý Jan Křtitel (24.6.) dešťů je ctitel.

Když prší na Jana Křtitele, prší pak čtyři neděle.

Před svatým Janem modli se o dešť, po něm přijde bez říkání.

Prší-li na svatého Ladislava (27. 6.), dešť dlouho přetrvá.

Poslední snůšku červnových pranostik přinášejí Petr a Pavel (29. 6.). Říká se například:

Vysévá-li svatý Ladislav houby, Petr a Pavel je sbírají.

Na Petra a Pavla den jasný a čistý, rok úrodný a jistý.

Petr rozsévá houby, Pavel myši, když prší.

Prší-li na svatého Petra a Pavla, bude mnoho myší a urodí se hojně hub.

Prý už dnes (například díky globálnímu oteplování) pranostiky neplatí. Já nevím – sice dešťů je podstatně méně či jsou méně vydatné, ale jinak... no, posuďte sami...

Dle různých internetových zdrojů a knihy Medardova kápě aneb Pranostiky očima meteorologa autora RNDr. Jana Munzara, CSc. připravila Slávka Michálková

Do třetice...

je tu ještě něco ke čtení?

ČEZ Run Tour Plzeň	Str. 1
Návštěva studentek z Nitra	
Hygiena ve středověké...	Str. 2
Erasmus+ v Turecku	Str. 3
Na úplný závěr:	Str. 4

O kouzelníku Červnovi

Bylo nebylo, za sedmero lukami a třemi tichými řekami vládl každého roku jeden zvláštní čas – jmenoval se Červen. Nebyl to obyčejný měsíc, jak by se mohlo zdát, ale mladý kouzelník, který nosil ve vlasech vůni sena a v dlaních teplé světlo dlouhých dnů.

Vypráví se, že co jeho starší bratr Květen sotva nesmělým polibkem probudil, to Červen s radostí rozvinul do plné krásy. Když přicházel do kraje, řeky ztišily svůj šum, aby bylo slyšet zpěv pěnic, a vítr nesl po loukách vůni čerstvé posečené trávy i květů černého bezu.

Na břehu jedné řeky žil starý rybář, který každý večer stával uprostřed proudu. Lidé říkali, že nečeká jen na ryby, ale naslouchá přiběhům vody, které umí rozluštit jen ten, kdo má trpělivé srdce.

V lesích mezi tím smrký každý rok pořádaly slavnost nového života – jejich větve se rozzářily světle zelenou barvou, jako by si oblékly sváteční šaty. Louky zpívaly všemi barvami a v hnízdech malých sýkorek bylo plno povyku. Mláďata volala tak hlasitě, až se zdálo, že přehluší i vítr. Prozpěvování jejich rodičů muselo počkat, v tom čase měla všechna ptáci křídla plno práce.

Jen s večerem, když slunce sklouzlo za obzor a unavená křídla spočinula, zazněl tichý zpěv jako poděkování za prožitý den. Zato každé ráno vítal svět masitý chorál, aby připomněl, že život se znovu probouzí.

Jednoho dne, právě když byl Červen na vrcholu své síly, nastalo kouzelné období zvané slunovrat. Tehdy slunce stálo nejvýš na nebi a zdálo se, že čas na chvíli zapomněl plynout. Jen ti nejmoudřejší věděli, že od té chvíle se dny začnou potají zkracovat – ale kdo by se tím trápil, když svět září takovou radostí?

Po večerech tančily nad palouky svatojánské mušky, jejichž světýlka v šeru připomínala zbloudilé hvězdy, které sestoupily na zem.

Starší lidé vypravovali těm mladším, že kdysi v dávných dobách hořely na vrcholcích hor velké vatry. Ty opečínaly celý kraj jako ohnivý věnec a chránily ho před zlými silami. A právě za těchto nocí se prý dalo najít ukryté poklady. Stačilo jen odvážně srdce. Kdo po západu slunce spatřil tajemné světýlko u vyvráceného stromu, našel spadlé hnízdo nebo zahlédl shluk žab, měl znamení, že cesta k pokladu není daleko. Ale musel si dát pozor – někdy se v těch místech potuloval černokněžník, a jindy bylo možné zahlédnout shrbenou stařenku, jak do košíku sbírá kouzelné kvítí a do zástěry perly rosy.

V tom kraji také bývalo zvykem, že v měsíci zasvěceném Červnu mladí lidé procházeli zkouškou – zkouškou dospělosti. A když jí úspěšně zvládnou, již nejsou dětmi, vydávají se na vlastní cestu s nadějí a vírou.

Ale není to jen jejich zkouška. I dospělí – staří i mladí – každý den skládají malé zkoušky – prokazují je ve svých činech, rozhodnutích a snech. Když se Červen přehoupal do své druhé části, zastavil se na chvíli na kraji světa a zadíval se do dálky. Téměř polovina roku už byla za všemi bytostmi – ale ta druhá teprve čekala, plná dosud nevyprávěných příběhů.

A tak se dodnes říká, že když se kraj rozvoní senem a večerem zazáří první světýlka, vstoupil mezi nás tichý kouzelník.

Jmenuje se Červen.

A přináší požehnaný čas.

11. ročník ČEZ Run Tour Plzeň

V neděli 21. června 2026 se naši žáci druhého a třetího ročníku oboru Masér sportovní a rekondiční opět po roce aktivně zapojili do oblíbené a již tradiční sportovní akce – ČEZ Run Tour Plzeň. Letošní ročník zavedl běžce i organizátory do nového zázemi v plzeňských Štruncových sadech a přinesl jednu velkou novinku. Tento běžecký seriál, který je obvykle určený především pro rodiny s dětmi, začátečníky a hobíky s tratěmi od 500 m až po 10 km a štafety, byl totiž nově rozšířen o prestižní Půlmaraton (21,1 km / Powerade Half Marathon). Samotný pořadatel tuto trať označuje za zcela novou disciplínu v rámci celé série RunTour. S delšími tratěmi přišlo i více práce pro náš tým. Šestice studentů ve složení Lucie Balejová, Jiří Bastl, Michaela Bláhovcová, Natálie Nováková ze třetího ročníku a Emanuela Vávrová a Michal Benedikt za druhý ročník zde po celý den poskytovala profesionální sportovní masáže unaveným závodníkům.

Letošní horké počasí důkladně prověřilo nejen samotné běžce, ale i naše studenty. Náročné podmínky však zájem o naše služby v žádném případě nesnižily – právě naopak, byl obrovský! Už od 8:00 ráno byli naši maséři v nepřetržité permanenci. Zájem o regeneraci byl letos skutečně enormní, všichni studenti pracovali s neuvěřitelným nasazením i profesionálním přístupem. Byla to pro ně opět skvělá a cenná zkouška v reálné praxi.

Velké poděkování patří také našemu partnerovi akce, pojišťovně OZP, za perfektní přípravu masérského stanoviště a celkovou organizaci dne pro náš školní tým. Jmenovitě děkujeme panu Drahotovi za skvělou koordinaci a podporu přímo na místě.

Děkujeme všem zúčastněným studentům za příkladnou reprezentaci naší školy a skvěle odvedenou práci!

Mgr. Helena Cvrčková

Slávka Michálková

Hygiena ve středověké a novověké Plzni

Akce pro třídy 1. CZL a 2. MSR pod tímto názvem, kterou pořádaly PhDr. Ilona Gruberová, Ph.D. a Mgr. Aneta Vaidišová těsně před koncem školního roku 23. 6., měla spojit problematiku dějin města s problematikou zdravotnickou. To se povedlo a v míře celkem nepředvídané!

V horkém dni všichni vyrazili na první zastávku u Lochotínského pavilonu, kde se studenti dozvěděli o pokusu 19. století udělat z Plzně druhé Karlovy Vary. Budova bývalé lékařské fakulty zase dala vzpomenout nejen na její architektonickou čistotu (funkcionalismus, Hanuš Zápala), ale v rámci akce především na působení doc. MUDr. Jaroslava Jerie, prvního krajského hygienika v Plzni. Došlo tedy nepředvídaně na problematiku KHS a epidemiologie až dodnes.

Pak už to šlo právě v duchu epidemiologického a morového sloup, morový hřbitov na náměstí Republiky byly logickými zastávkami. Ale protože původně to měly být především studny, jímky, kašny a lázně, neopomněli jsme dobytí Plzně Mansfeldem (prý zradou přes průchod v lázeňském domě), návštěvu Západočeského muzea, konkrétně zbrojnice s baštou, aby byla představa o době 17. století a dobývání. Mimochodem návštěva překvapivě velmi úspěšná – zájem o baštu, zbraně, pokladnu aj. byl velký, i správně sbírek byla natolik nadšená výkladem, že přidala jeden místní morový náhrbek dcer plzeňského lékárníka ze 16. století i s dobovým vyobrazením dívčích šatů! Pak ještě zastávka u vodárenské věže s výkladem o studnách a jímkách se všemi hřebeny, zrcadly a čišemi. A víte, jak se říkalo/ nadávalo exkrementům vylévaným z nočníků na ulici? Inundatio stercoris, tak to stojí v soudních sporech města.

U kašny Anděl jsme se rozešli, a protože víme o hygieně své, ruce jsme si v ní rozhodně neumyli.

PhDr. Ilona Gruberová, Ph.D.

Návštěva studentek z Nitry

V červnu nás navštívilo sedm studentek oboru praktická sestra ze zdravotnické školy v Nitře v doprovodu jednoho pedagoga. Během své návštěvy měly studentky možnost seznámit se s prostředím naší školy i se způsobem praktické výuky na klinických pracovištích.

V doprovodu našich vyučujících zavítaly také do simulačního střediska Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Plzni, kde si vyzkoušely řadu moderních zdravotnických postupů. V simulovaném prostředí jednotky intenzivní péče si procvičily vyšetření staršího dítěte a novorozence a v prostředí simulovaného porodního sálu viděly, jak vpadá porod dítěte.

Úsměvná situace nastala ve chvíli, kdy se jedna ze studentek zeptala: „A nehryzne ma pacient, keď sa mu pozriem do úst?“ Lektor zpočátku výrazu „nehryzne“ nerozuměl, což nám ukázalo, že i čeština se slovenštinou občas potřebují překladatele. Velký zájem vzbudila zejména práce s laparoskopickým přístrojem a simulace robotické operace, při níž si studentky vyzkoušely provedení hysterektomie.

Neméně poutavé bylo i ultrazukové vyšetření srdce, během něhož se studentky učily rozpoznávat různé typy srdečních onemocnění.

Celá návštěva proběhla ve velmi příjemné atmosféře, byla přínosná pro obě strany a všichni si ji velmi užili. Studentkám i jejich doprovodu děkujeme za milou návštěvu a těšíme se na další setkání.

PhDr. Hana Hrachovcová

Erasmus+ v Turecku: inspirativní zkušenost

V druhé polovině června vyjeli studenti VOŠZ v rámci projektu Erasmus+ na zdravotnickou stáž do tureckých měst Samsun a Çarşamba.

Třemi základními tématy stáže jsou:

- a) vzdělávání zdravotních sester v ČR a Turecku,
- b) environmentálně udržitelná ošetrovatelská péče,
- c) komunikace v ošetrovatelském týmu a multikulturní ošetrovatelská péče.

O své zážitky se s námi podělil student Jan Mráz:

V rámci programu Erasmus+ jsem měl jedinečnou příležitost absolvovat odbornou mobilitu v tureckých městech Samsun a Çarşamba. Tato zkušenost pro mě nepředstavovala pouze možnost poznat jiný systém zdravotnictví, ale především příležitost setkat se s mimořádně vstřícnými lidmi, kteří nám po celou dobu pobytu věnovali velké množství času, energie a péče.

Odborná stáž ve zdravotnických zařízeních

Během stáže jsme navštívili několik zdravotnických zařízení a odborných pracovišť. Ve městě Çarşamba jsme měli možnost detailně poznat fungování urgentního příjmu, dialyzačního centra a centra paliativní péče. Každé z těchto pracovišť nám nabídlo zajímavý pohled na organizaci zdravotní péče v Turecku a umožnilo porovnat jednotlivé postupy s českou praxí.

Paliativní péče jako nejsilnější zkušenost

Největší dojem na mě zanechalo centrum paliativní péče. Přístup zdravotnického personálu k pacientům byl mimořádně lidský, empatický a profesionální. Ještě více mě oslovila péče věnovaná rodinám pacientů. Bylo zřejmé, že personál nevnímá pouze samotného pacienta, ale podporuje i jeho blízké, kteří procházejí náročným životním obdobím. Atmosféra na oddělení byla klidná, důstojná a naplněná respektem. Tento přístup považuji za jeden z nejcennějších poznatků celé stáže.

Další odborné poznatky

Velmi zajímavá byla také: návštěva urgentního příjmu, kde jsme sledovali organizaci práce zdravotnického týmu a poskytování akutní péče, zkušenost z dialyzačního centra, kde jsme se seznámili s každodenním provozem a péčí o pacienty s chronickým onemocněním ledvin. Na všech pracovištích jsme se setkali s otevřeností a ochotou odpovídat na naše otázky.

Spolupráce s partnerskou školou

Rád bych vyzdvihl také přístup partnerské školy v Samsunu. Od prvního dne bylo zřejmé, že se pedagogové a koordinátoři snaží připravit co nejlepší pobyt. Nešlo přitom pouze o organizaci odborného programu. Místní učitelé nám věnovali svůj volný čas, pomáhali s orientací ve městě a doprovázeli nás na jednotlivé akce. Díky jejich vstřícnosti jsme se cítili vítáni a bezpečně. Jejich nadšení a srdečnost pro mě byly velkou inspirací.

Přínosy programu Erasmus+

Program Erasmus+ pro mě nebyl pouze studijní zkušeností, ale také setkáním s jinou kulturou, navázáním nových přátelství, inspirací pro budoucí profesní dráhu zdravotní sestry. Získal jsem cenné odborné poznatky i zkušenosti z mezinárodního prostředí.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří se na realizaci této mobility podíleli – zejména partnerské škole v Samsunu, zdravotnickým pracovníkům v navštívených nemocnicích a programu Erasmus+. Díky této zkušenosti jsem si odvezl nejen nové znalosti, ale také řadu nezapomenutelných zážitků a krásných vzpomínek.

Připravili: Mgr. Hana Šťastná, student VOŠZ Jan Mráz

